Quelle: https://manuscripta.at/?ID=793
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

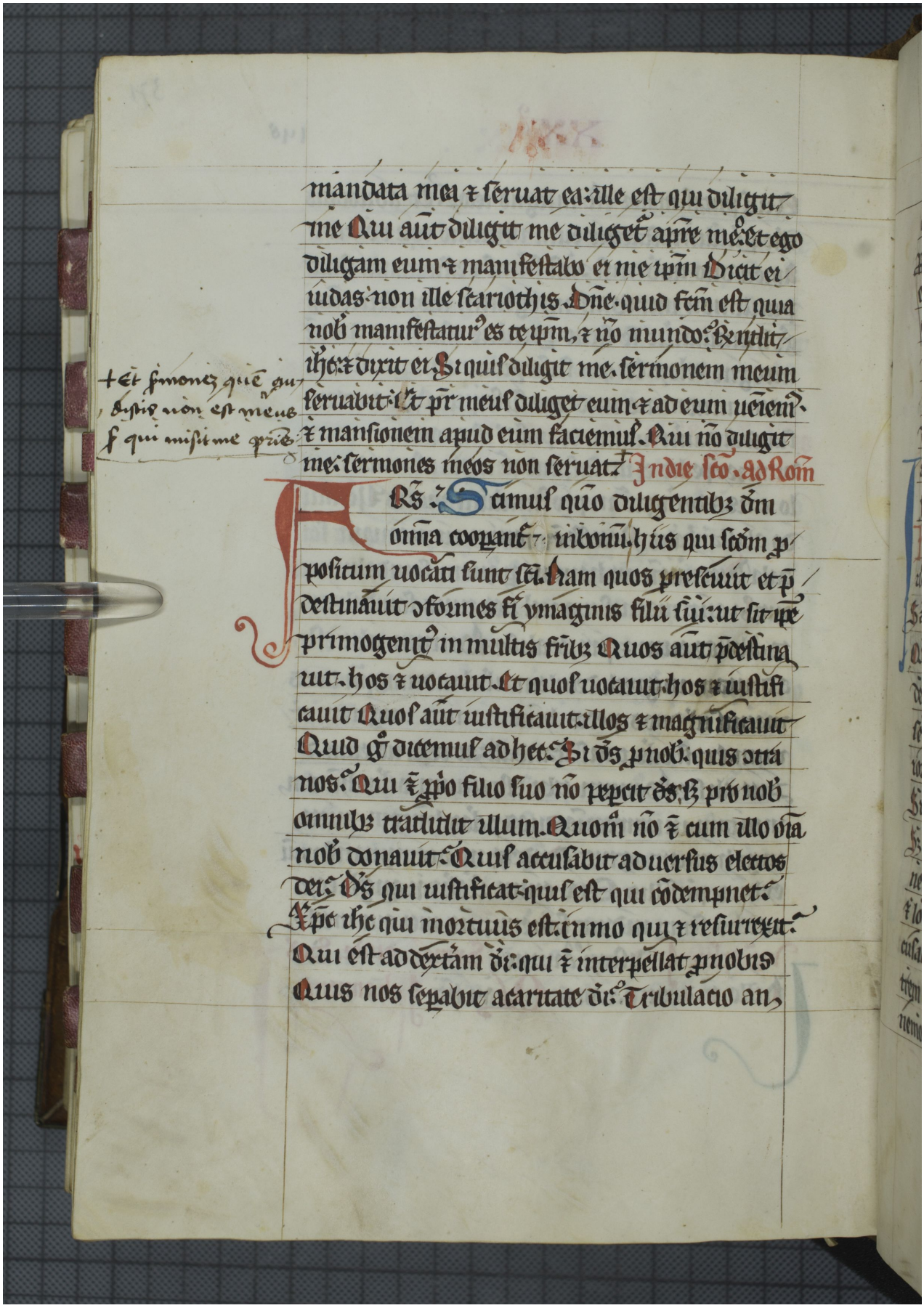

mandata mea ⁊ seruat ea: ille est qui diligit
me Qui aut̄ diligit me diliget̄ a p̄re meo: Et ego
diligam eum ⁊ manifestabo ei me ip̄m Dicit ei
iudas: non ille scariothis. Dn̄e. quid fc̄m est quia
nob̄ manifestatur̄ es te ip̄m, ⁊ n̄o mundo? Rn̄dit
ihc: ⁊ dixit ei. Si quis diligit me. sermonem meum
seruabit: Et p̄r meus diliget eum ⁊ ad eum ueniem̄.
⁊ mansionem apud eum faciemus. Qui n̄o diligit
me: sermones meos non seruat. + In die sc̄o. ad Rom̄

+ Et sermonem quem audistis non est meus sed qui misit me patris

Ars. Scimus quo diligentib̄ dm̄
omnia cooperant̄ in bonu. his qui sc̄dm p
positum uocati sunt sc̄i. Nam quos presciuit et p̄
destinauit conformes fr̄i ymaginis filii sui: ut sit ipe
primogenit̄ in multis fr̄ib̄ Quos aut̄ p̄destina
uit. hos ⁊ uocauit. Et quos uocauit. hos ⁊ iustifi
cauit Quos aut̄ iustificauit. illos ⁊ magnificauit
Quid g̃ dicemus ad hec? Si d̄s p nob̄. quis contra
nos? Qui ⁊ ꝓpio filio suo n̄o pepercit d̄s. sz pro nob̄
omnib̄ tradidit illum. Quom̄ n̄o ⁊ cum illo oia
nob̄ donauit? Quis accusabit aduersus electos
dei? D̄s qui iustificat. quis est qui cōdempnet?
Xp̄c ihc qui mortuus est. immo qui ⁊ resurrexit?
Qui est ad dextram d̄i: qui ⁊ interpellat p nobis
Quis nos separabit a caritate d̄i? Tribulacio an